

Lietas arhīva Nr. A42-01128-21/15
[ECLI:LV:ADJRIT:2021:0329.A420112821.2.S](#)

SPRIEDUMS Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2021. gada 29. martā

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese A. Patmalniece,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ (/pers. A/) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss Latvijas Republikā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/, Bangladešas Tautas Republikas (turpmāk – Bangladeša) pilsonis, 2019. gada 17. novembrī iecēloja Latvijas Republikā ar avioreisu no Grieķijas Republikas, Valsts robežsardzes amatpersonām uzrādot Indijas Republikas pasi, kas izsniegta uz /pers. G/ vārda, kurā bija Dānijas Karalistes vīza. Veicot detalizētu minētā dokumenta pārbaudi, Valsts robežsardzes Ekspertīzu dienesta galvenā inspektore konstatēja, ka pase un vīza ir viltotas. Pēc viltotuma konstatēšanas, pieteicējs atzina, ka pasē norādītie personas dati nav viņa. Pieteicējs norādīja, ka patiesībā ir Bangladešas pilsonis /pers. A/. Valsts robežsardzes Kriminālizmeklēšanas dienests pret pieteicēju uzsāka kriminālprocesu pēc Krimināllikuma 275. panta pirmās daļas par viltota dokumenta izmantošanu, pieteicējs tika aizturēts un ievietots Valsts policijas Īslaicīgās aizturēšanas birojā. 2019. gada 19. novembrī pieteicēju pārvietoja uz Valsts robežsardzes Rīgas pārvaldes Aizturēto ārzemnieku izmitināšanas centru „Mucenieki”.

2019. gada 5. decembrī pieteicējs vērsās pie Valsts robežsardzes amatpersonām ar iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Iesniegumā pieteicējs norādīja, ka lūdz patvērumu, jo Bangladešā viņu spīdzināja un izpostīja māju, pieteicējs vēlas palikt un strādāt Latvijas Republikā.

[2] 2019. gada 6. decembrī un 2020. gada 19. februārī notikušajās intervijās pieteicējs norādīja turpmāk minētos apsvērumus bēgļa vai alternatīvā statusa iegūšanai.

[2.1] Pieteicējs Bangladešā dzīvoja Maimansinhas (*Mymensingh*) reģionā, Gafargonas (*Gafargaon*) pilsētā, kopā ar vecākiem un brāli. Pieteicējs mācījās Jūras Kuģubūves koledžā un paralēli mācībām nelielā kafējnicā strādāja par trauku mazgātāju. Kopš 2017. gada pieteicējs bija arī Bangladešas Nacionālās partijas biedrs.

[2.2] Pieteicēja ģimene bija iesaistīta zemes strīdā. Pieteicēja tēva un viņa trīs brāļu starpā jau ilgu laiku bija domstarpības par zemesgabala, kurš atrodas turpat Maimansinhas reģionā un kuru faktiski izmantoja pieteicēja ģimene, īpašumtiesībām. Domstarpības īpaši saasinājās ap 2018. gadu, jo tajā laikā zemes cenas attiecīgajā rajonā paaugstinājās, līdz ar to radinieki sāka aktīvi izteikt savas pretenzijas, kuras pārauga vardarbīgā konfliktā. Tēva brāļi uzbruka pieteicēja ģimenei, piekaujot pieteicēja tēvu tik stipri, ka viņš nokļuva slimnīcā. Pieteicējs arī tika sists, bet viņam nebija jāārstējas slimnīcā. Pieteicēja tēvs pavadīja slimnīcā 15 – 20 dienas, bet pieteicējs ar māti un brāli tikmēr dzīvoja pie pieteicēja mātes māsas. Tieši tajā laikā pieteicēja ģimene uzzināja, ka viņu māja ir nodedzināta. Pieteicēja ģimene vērsās policijā, bet viņu radinieki, izmantojot savus sakarus, panāca, lai attiecīgo lietu izbeidz.

[2.3] Pēc minētiem notikumiem, 2018. gada beigās, pieteicēja ģimene izlēma, ka pieteicējam būtu jābrauc prom no Bangladešas. Pieteicēja tēvs vērsās pie agenta, kurš organizēja pieteicēja izbraukšanu. Pieteicējs devās uz Dubaju, kur uzreiz pēc ierašanās iznīcināja savu pasi, tādā veidā cenšoties izvairīties no piespiedu atgriešanās uz Bangladešu. Tālāk pieteicējs ceļoja organizētā grupā ar dažādu tautību cilvēkiem. Ar kuģi no Dubajas pieteicējs devās uz Irānu, kur tālāk ar taksometru aizbrauca līdz Turcijas robežai un nelegāli to šķērsoja. Pieteicējs kādu laiku uzturējās Turcijā, līdz viņam izdevās nelegāli šķērsot Turcijas – Grieķijas robežu. No 2019. gada marta pieteicējs uzturējās Atēnās, dzīvojot hostelī. Atēnās pieteicējs iepazinās ar sīrieti, kurš viņam piedāvāja izgatavot viltotus dokumentus, kurus izmantojot, 2019. gada 17. novembrī pieteicējs no Atēnām devās uz Latvijas Republiku. Pieteicēja mērķis bija nokļūt tieši Latvijas Republikā, jo šeit, salīdzinot ar citām valstīm, ir visvienkāršāk saņemt patvērumu.

[3] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) 2020. gada 7. decembra lēmumu Nr. 256/BD2763 pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu Latvijas Republikā. Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[3.1] Lai apliecinātu savu identitāti, kā arī lai pierādītu, ka viņa bailes no vajāšanas Bangladešā ir objektīvi pamatotas, pieteicējs iesniedza dažādu dokumentu kopijas, taču pārvaldei nebija iespējas pārliecināties par pieteicēja iesniegto dokumentu kopiju autentiskumu. Konstatējot vairākas pretrunas pieteicēja stāstā, pārvalde pieļāva, ka pieteicēja iesniegtās dokumentu kopijas varētu būt viltotas vai nepatiesas.

[3.2] Lai arī pieteicējs norādīja, ka viņš ir Bangladešas Nacionālās partijas biedrs, izvērtējot pieteicēja paskaidrojumus kopsakarā ar izcelsmes valsts informāciju, nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs, vai kāds cits no pieteicēja ģimenes, būtu atzīstams par politiski nozīmīgu personu. Tādējādi pieteicēja bailes no vajāšanas saistībā ar politiski motivētu konfliktu par zemes īpašumtiesībām Bangladešā ir vērtējamas kā nepamatotas. Konflikts saistībā ar zemi pastāvējis jau gadiem ilgi. Turklāt, pieteicēja vecāki turpina dzīvot turpat netālu, un jauns apdraudējums nepastāv. Domstarpības saistībā ar īpašumtiesībām ir civiltiesiska rakstura strīds, kurš pats par sevi neliecina par vajāšanu. Patvēruma lūgumam izpratnē. Līdz ar to šis jautājums nav vērtējams patvēruma procedūras ietvaros.

[4] Nepiekrītot iestādes lēmumam, pieteicējs vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, apsvērumus nenorādot. Iestāde rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu lūdz to neatzīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto argumentāciju.

[5] 2021. gada 15. februārī tiesā saņemtajos pieteicēja pieteikuma papildinājumos norādīti turpmāk minētie argumenti.

[5.1] Drošības situācija Bangladešā ir būtiski pasliktinājusies, valsts nespēj sniegt skaidrojumu par slepkavībām un spīdzināšanu, kas regulāri notiek valstī. Valsts pārvalde ir vāja un cilvēkiem nav iespēju palūgties uz valsts palīdzību un atbalstu. Pieteicējs nejūtas droši un, atgriežoties Bangladešā, pieteicēju sagaida radnieku asiņaina izrēķināšanās.

[5.2] Bangladešā ir augsts korupcijas risks, tāpēc zema iedzīvotāju ticība valsts pārvaldes iestādēm, vairāk nekā 72% iedzīvotāji uzskata, ka Bangladeša ir augsta korupcijas riska valsts. Bangladeša 2020. gadā ir ierindojusies 146. vietā no 180 valstīm. Augstā korupcijas riska dēļ, pieteicējs nevar cerēt uz savas valsts varas iestāžu palīdzību un aizsardzību.

[5.3] Pieteicējs iesniedzis visus savā rīcībā esošus dokumentus, kas apliecina pieteicēja stāstītā patiesumu par notikumiem Bangladešā, bet pārvalde, bez jebkāda tiesiska pamata, bez ekspertīzēm konstatē un norāda, ka pieteicējs ir iesniedzis viltotus dokumentus. Minētais neatbilst patiesībai un ir pārbaudāms tikai un vienīgi veicot ekspertīzi, nevis palūkoties uz pārvaldes darbinieku viedokli.

[6] Lieta saskaņā ar Patvēruma likuma 49. panta otro daļu tiek skatīta rakstveida procesā. Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka lietas materiāli ir pietiekami un lietu ir iespējams izskatīt rakstveida procesā. Līdz ar to lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[8] Patvēruma likuma 37. panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu bailu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību, vai bezvalstnieks, kurš, būdams ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nespēj vai nevēlas tajā atgriezties un uz kuru neattiecas šā likuma 45. panta nosacījumi.

Patvēruma likuma 38. panta pirmā daļa paredz, ka par vajāšanu atzīstamas darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu, kā arī vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība (*UN High Commissioner for Refugees, Advisory Opinion by UNHCR on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 December 2004, <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4551c0374.html>, šis un turpmāk minētie tīmekļi pieejamie informācijas avoti aplūkoti šā sprieduma sastādīšanas dienā 2021. gada 12. martā*).

[9] Pieteicējs savu patvēruma lūgumu pamatoja ar to, ka Bangladešā viņa ģimene bija iesaistīta vardarbīgā konfliktā par zemesgabala, kurš atrodas Maimansinhas reģionā un kuru faktiski lietoja pieteicēja ģimene, īpašumtiesībām.

Pārsūdzētajā lēmumā iestāde ir analizējusi vajāšanas saistību ar pieteicēja politiskajiem uzskatiem, jo uzskatīja, ka pieteicējs ir netieši norādījis, ka konflikts par zemes īpašumu ir saistīts ar viņa piederību Bangladešas Nacionālajai partijai (turpmāk – BNP) un sāncensību starp opozīcijā esošo BNP un valdošo partiju *Awami League*.

[10] Patvēruma likuma 39. panta pirmās daļas 5. punkts noteic, ka pārvaldes priekšnieka pilnvarota amatpersona, izvērtējot vajāšanas iemeslus, ņem vērā patvēruma meklētāja politiskos uzskatus vai viedokli par šā likuma 42. pantā minētajiem iespējamiem vajātājiem un viņu politiku neatkarīgi no tā, vai patvēruma meklētājs rīkojies saskaņā ar savu viedokli.

Fakts, ka personas politiskie uzskati atšķiras no valdības uzskatiem, pats par sevi vēl nav iemesls, lai pieprasītu bēgļa statusu, personai jāpierāda, ka viņam šādu uzskatu dēļ ir bail no vajāšanas. Tādā gadījumā personai vajadzētu būt tādiem uzskatiem, kas nav pieņemami valdībai, jo tie kritizētu tās politiku un metodes. Tas nozīmētu, ka personas uzskati kļuvuši zināmi varas iestādēm vai arī tās šādus uzskatus viņam piedēvē. Var būt situācijas, kad persona savus uzskatus nav paudusi. Taču, ja personai ir ļoti spēcīga pārliecība, būtu loģiski pieņemt, ka agrāk vai vēlāk tā savus uzskatus izteiks un nonāks konfliktā ar varas iestādēm. Gadījumos, kad to var pamatoti pieņemt, var uzskatīt, ka personai ir pamatotas bailes no vajāšanas politisko uzskatu dēļ (<https://www.unhcr.org/4d93528a9.pdf> *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees Art. 80, 82*).

[11] Tiesa iepazīnās ar izcelsmes valsts informācijas avotos atrodamu informāciju un konstatēja, ka strīdi saistībā ar īpašumtiesībām uz zemi Bangladešā ir ļoti bieža parādība. Bangladešā zemes īpašuma dokumenti nav uzticami, jo tos var viegli viltot. Turklāt zemes sagrābšana kļūst par arvien lielāku valsts mēroga problēmu. Zemes sektors ir saistīts ar augstu korupcijas līmeni, citām anomālijām un strīdiem. Gandrīz 60% no juridiskajiem strīdiem ir zemes strīdi. Īpašuma tiesību uz zemi noteikšana mēdz tikt veikta vardarbīgā veidā. Zemes strīdu risināšana juridiskā ceļā tiek raksturota kā ārkārtīgi grūti risināms jautājums, strīdu risināšanas mehānismi nav pietiekami attīstīti. Lielākā daļa zemes strīdu ir saistīti ar īpašumtiesību reģistrāciju. Savukārt īpašumtiesību reģistrācijai ir vairāki trūkumi, tostarp institucionāli (vairākumā Bangladešas reģionu nemaz nav reģistrācijas iestāžu) un procesa (reģistrācijas process ir garš un sarežģīts) trūkumi. Praksē zemes strīdi bieži pāraug vardarbīgā konfliktā, tai skaitā neizvairoties no kriminālsodāmām sekām. Policijas darbinieki specializējas zemes konfliktu risināšanā, taču šī darba iznākums tiek bieži apstrīdēts (*sk. EASO Country of Origin Information Report. Bangladesh. Country Overview. December 2017, 18. sadaļa; pieejams: https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Bangladesh_Country_Overview_December_2017.pdf*).

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka Bangladešas valstij ir nepietiekama ietekme īpašumtiesību noteikšanā, reģistrēšanā un zemes strīdu risināšanā. Līdz ar to kopumā pieteicēja raksturotais radnieku strīds atbilst ziņojumos par situāciju Bangladešā minētajiem faktiem. Proti, ir ticams, ka pieteicēja ģimene faktiski izmantoja zemesgabalu, uz kuru pretendēja arī trīs pieteicēja tēva brāļi, un ka šis zemes strīds pārauga vardarbīgā uzbrukumā pieteicēja ģimenei.

Tālāk tiesa izvērtēs, vai šo strīdu var uzskatīt par vajāšanas darbībām, kas ir saistītas ar kādu no Patvēruma likuma 37. pantā noteiktajiem pamatiem.

[12] Lai arī izcelsmes valsts informācija apstiprina zemes strīdu risināšanu vardarbīgā veidā, izcelsmes valsts informācija norāda arī uz ļoti dažādiem šādu strīdu risināšanas veidiem un arī iznākumiem. Līdz ar to tiesai nav pamata secināt, ka zemes strīdos iesaistītie Bangladešas iedzīvotāji būtu uzskatāmi par atsevišķu vajāšanai pakļauto sociālo grupu. Tāpat no lietas materiāliem neizriet, ka pieteicēja iespējamā vajāšana Bangladešā varētu būt saistīta ar viņa rasi, tautību vai reliģisko piederību. Proti, pieteicējs norādīja, ka ir bangladešietis, viņa dzimtā valoda ir bengāļu, reliģiskā piederība – islāmists (*lietas 87.lapa*). Vienlaikus tiesas ieskatā ir pārbaudāmi pieteicēja izklāstītie apstākļi, lai noskaidrotu, vai zemes strīds varētu būt saistīts ar pieteicēja politiskajiem uzskatiem.

[13] Personiskajā intervijā pieteicējs apgalvoja, ka Bangladešā viņa ģimenei vajā ietekmīgi radnieki, kuri vēlas piesavināties pieteicēja ģimenei piederošo zemi (*lietas 54.–58.lapa*). Pieteicēja iesniegtajā Gafaragonas ugunsdzēsības un civilās aizsardzības stacijas vecākās amatpersonas biroja 2019. gada 14. decembra ziņojuma kopijā ir norādīts, ka valdošās partijas pārstāvis, militārists un terorists, atriebības vadītājs, esot izdemolējis un aizdedzinājis pieteicēja tēva /pers. V/ (*pers. V*) māju, kā rezultātā /pers. V/, viņa sieva /pers. Z/ (*pers. Z*) un dēli – pieteicējs un /pers. N/ (*pers. N*) – esot smagi ievainoti un cietuši finansiālus zaudējumus (*lietas 79.–80.lapa*). Pieteicēja iesniegtajā avīzes *Protidiner Sangbad* 2018. gada 11. decembra numura kopijā ir norādīts, ka sadursmē starp divām politiskajām partijām vairāki teroristu un ekstrēmistu grupējumu pārstāvji esot aizdedzinājuši /pers. V/ māju; valdošās partijas locekļi un to tuvinieki regulāri uzbrūkot /pers. V/ ģimenei (*lietas 104.–109.lapa*). Pieteicēja tēva policijai adresētā iesnieguma kopijā norādīts, ka starp viņa tuviniekiem un trīs *Awami League* biedriem – *Md. Masuk*, *Md. Mashum* un *Md. Mostak* – esot izcēlies konflikts saistībā ar zemes īpašumu, kā rezultātā minētie *Awami League* biedri esot uzbrukuši /pers. V/ ģimenei, izraidījuši viņus no mājas, bet pašu māju – aizdedzinājuši; viņš esot konsultēties ar savas partijas – *BNP* – vadītājiem, kuri ieteikuši rakstīt iesniegumu (*lietas 100.–101.lapa*).

[14] Pārsūdzētajā lēmumā pārvalde uzskatīja, ka pieteicēja sniegtie paskaidrojumi kopumā ir vērtējami kritiski, savukārt pieteicēja iesniegtās dokumentu kopijas varētu būt viltotas vai nepatiesas. Pārvaldei nebija iespējas pārliecināties par iesniegto dokumentu kopiju autentiskumu. Turklāt, pārvalde konstatēja vairākas pretrunas starp pieteicēja interviju laikā sniegtajiem apgalvojumiem un iesniegtajās dokumentu kopijās atrodamo informāciju. Piemēram, pieteicēja iesniegtajās dokumentu kopijās tiek norādīts, ka uzbrucēji esot piekāvuši pieteicēja ģimenes locekļus, izdzinuši viņus no mājas, bet pašu māju aizdedzinājuši, visi pieteicēja ģimenes locekļi esot cietuši nopietnus ievainojumus un visi esot nogādāti slimnīcā. Turpretī personiskajā intervijā pieteicējs apgalvoja, ka laikā, kad tika nodedzināta ģimenes māja, tēvs atradās slimnīcā, bet pieteicējs kopā ar māti un brāli uzturējās pie mātes māsas *Shorifa Akter* ciemā *Dhairgaon*, un par mājas nodedzināšanu uzzināja no kaimiņiem. Tāpat pārvalde pārsūdzētajā lēmumā atsauca uz izcelsmes valsts informāciju, kura norāda uz plašu viltotu policijas un tiesu dokumentu izplatību Bangladešā (*sk., piemēram, Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Bangladesh: Whether the court of the Chief Metropolitan Magistrate in Dhaka issues order sheets and arrest warrants in absentia of the accused in petition cases, pieejams: <http://www.refworld.org/docid/59db39e64.html>*).

Pieteicējs savos pieteikuma papildinājumos norādīja, ka ir iesniedzis visus savā rīcībā esošos dokumentus, kas apliecina pieteicēja stāstītā patiesumu par notikumiem Bangladešā, bet pārvalde, bez jebkāda tiesiska pamata, bez ekspertīzēm, konstatēja un norādīja, ka pieteicējs, iespējams, ir viltojis lielāko daļu no iesniegtajiem dokumentiem.

Ievērojot minēto, tiesa konstatē, ka procesa dalībnieku starpā ir strīds par pieteicēja iesniegto dokumentu autentiskumu, līdz ar to ir pamats izvērtēt, vai pieteicēja iesniegtās dokumentu kopijas izskatāmajā lietā var uzskatīt par pierādījumiem.

[15] Patvēruma likuma 32. panta ceturtās daļas 2. punkts paredz, ka, izskatot iesniegumu par starptautiskās aizsardzības piešķiršanu, ir jāņem vērā pieteicēja sniegtie paskaidrojumi un iesniegtie pierādījumi. Savukārt saskaņā ar Patvēruma likuma 32. panta sesto daļu, ja patvēruma meklētāja paskaidrojumos norādītais nav pamatots ar dokumentiem vai citiem pierādījumiem, tam nav nepieciešams apstiprinājums, ja pastāv šādi nosacījumi: 1) patvēruma meklētājs ir iesniedzis visu savā rīcībā esošo informāciju; 2) patvēruma meklētāja paskaidrojumi ir ticami, nav pretrunīgi un atbilst pārvaldes rīcībā esošajai informācijai; 3) patvēruma meklētājs iesniedzis iesniegumu, tiklīdz tas bijis iespējams, ja vien viņš nevar apliecināt, ka viņam bijuši pamatoti iemesli, kuru dēļ iesniegums nav iesniegts agrāk; 4) konstatēts, ka patvēruma meklētājam kopumā var uzticēties.

Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izdotajā pētījumā „Pierādījumu un uzticamības novērtējums kopējās Eiropas patvēruma sistēmas kontekstā” (*pieejams vietnē: https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/EASO%20Evidence%20and%20Credibility%20Assesment_JA_EN_0.pdf*) norādīts, ka, vērtējot patvēruma meklētāju iesniegtos rakstveida pierādījumus, ir jākonstatē, ka attiecīgais rakstveida pierādījums ir atbilstoši noformēts, proti, dokumenta noformējums apliecina tā autentiskumu. Ir jānorāda pie secinājumā, ka dokuments ir īsts un autentisks, izlīdzot iespēju, ka tas varētu būt viltots (*sk. minētā pētījuma 4.6.2. sadaļu*). 8. lappuse no 11

Tiesa konstatē, ka lietas materiālos esošās notikums Bangladešā apliecinošo dokumentu kopijas (*lietas 79., 100., 104. un 108.lapa*) pieteicējs no Bangladešas saņēma pasta sūtījuma veidā (*lietas 64.lapa*). Tādējādi patvēruma piešķiršanas procesā iesaistītajām institūcijām nav bijusi iespēja pārliecināties par pieteicēja iesniegto dokumentu autentiskumu. Līdz ar to tiesa nevar konstatēt, ka pieteicēja iesniegto dokumentu noformējums apliecina to autentiskumu, un tādējādi tiesai nav pamata secināt, ka pieteicēja iesniegtie dokumenti ir īsti un autentiski.

Lietā nav strīda par to, ka pieteicējs, ieeļojot Latvijas Republikā, uzrādīja viltotu Indijas pilsoņa pasi, kurā bija viltota Dānijas vīza. Pieteicējs atzina, ka minētos dokumentus, pēc pieteicēja pasūtījuma, izgatavoja Atēnās satiktais sīrietis, kuram pieteicējs par šo pakalpojumu samaksāja četrus tūkstošus eiro (*lietas 64.lapa*). Minētais apstāklis liek kritiski raudzīties arī uz pārējiem pieteicēja iesniegtiem dokumentiem.

Ievērojot minēto, izvērtējot pieteicēja iesniegto dokumentu kopijas kopsakarā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem, kā arī kopsakarā ar pieteicēja individuālajiem apstākļiem, tiesa secina, ka minētās dokumentu kopijas nevar uzskatīt par rakstveida pierādījumiem. Tādējādi izskatāmajā gadījumā pieteicēja norādīti fakti nav pamatoti ar dokumentāriem pierādījumiem un atbilstoši Patvēruma likuma 32. panta sestajai daļai, tiesai ir jāizvērtē, vai pieteicēja sniegtie paskaidrojumi ir ticami un vai pieteicējam kopumā var uzticēties.

[16] Tiesa norāda, ka patvēruma meklētāja stāstījuma ticamība nozīmē to, ka tam jābūt saprātīgam un iespējamam, kā arī tas nedrīkst būt pretrunā ar lietā esošo specifisko un vispārējo informāciju. Attiecībā uz patvēruma lūgumu ir sagaidāms, ka tas būs pamatots un pietiekami detalizēts, vismaz attiecībā uz tiem faktiem, kas ir šā lūguma pamatā (*sk. sīkāk Eiropas Patvēruma atbalsta biroja izdotajā pētījumā „Pierādījumu un uzticamības novērtējums kopējās Eiropas patvēruma sistēmas kontekstā” (pieejams vietnē: https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/EASO%20Evidence%20and%20Credibility%20Assesment_JA_EN_0.pdf)*).

Tiesa konstatē, ka pieteicēja sniegtā informācija ir pretrunīga. Piemēram, stāstot par savu trīs onkuļu vardarbīgo uzbrukumu, pieteicējs norādīja, ka šī notikuma datumu viņš neatceras, bet tas notika 2018. gada aprīlī vai maijā, jo bija jau silts laiks, bet nebija karsti. Savukārt iesniegtajās dokumentu kopijās norādīts, ka uzbrukums notika 2018. gada 10. decembrī.

Turklāt, lai gan pieteicēja iesniegtajās dokumentu kopijas pieteicēja ģimenes un viņu radnieku konflikts tiek uzskatīts par sadursni starp divām nacionālām politiskajām partijām, pieteicējs ir sniedzis ļoti vispārīgu un nekonkrētu informāciju par savām politiskajām aktivitātēm. Izvērtējot pieteicēja sniegtos paskaidrojumus dažādās lietas izskatīšanas stadijās, tiesa secina, ka pieteicēja lakoniska norāde uz viņa piederību *BNP* (*lietas 93.lapa*)

patiesībā ir vienīgais pieteicēja komentārs attiecībā uz viņa iespējamo politisko aktivitāti. Lai gan Patvēruma meklētāja sākotnējās aptaujas anketas 42.punktā tika atzīmēts, ka pieteicēja norādīti patvēruma motīvi ir draudi dzīvībai mītnes valstī politisku uzskatu dēļ (*lietas 93.lapa*), no lietas materiālos esošā Valsts robežsardzes amatpersonas ziņojuma izriet, ka patiesībā sākotnējās aptaujas anketas aizpildīšanas procesā tika pieļauta kļūda un attiecībā uz pieteicēju patvēruma motīvi nemaz netika precizēti (*lietas 52.lapa*). Personiskās intervijas laikā pieteicējs detalizēti skaidroja zemes strīda cēloņus un gaitu, politisko kontekstu nepieminot. Arī tiesai iesniegtajos pieteikuma papildinājumos (*lietas 132.–134.lapa*) pieteicējs nav pat pieminējis savu politisko piederību vai aktivitāti Bangladešā.

Tiesa atzīst, ka izcelsmes valsts informācijas avotos ir atrodamas ziņas par politiski motivētu *Awami League* oponentu vajāšanu (*sk. https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/bangladesh; https://freedomhouse.org/country/bangladesh/freedom-world/2020*). Tomēr izskatāmajā lietā, ņemot vērā pieteicēja dažādās lietas izskatīšanas stadijās sniegto informāciju, nav pamata pieteicēju (vai kādu no viņa ģimenes locekļiem) atzīt par politiski nozīmīgu personu, kas būtu iesaistījies pret *Awami League* vērsta opozīcijas kustībā. Pieteicējs norādīja, ka Bangladešā mājās Jūras Kuģubūves koledžā, paralēli strādājot burgeru kafējnīcā par trauku mazgātāju, jo ģimenei bija grūta finansiālā situācija. Pieteicēja tēvam bija savs veikals-tējas namiņš, kur viņš pārdeva cepumus, tēju. Pieteicēja vecākais brālis strādāja kafējnīcā par viesmīli, trauku mazgātāju un apkopēju. Pieteicēja vecāki dzīvo vienkāršā koka un skārda mājoklī, ko paši uzcēla (*lietas 54.lapa*).

Ievērojot pieteicēja sniegto viņa dzīves Bangladešā raksturojumu, tiesa nepiešķir ticamību pieteicēja rakstveida dokumentos norādītajam zemes strīda politiskajam kontekstam, jo nevienā no lietas izskatīšanas stadijām pieteicējs nav norādījis nevienu situāciju, kas liecinātu, ka viņš vai viņa ģimene būtu aktīvi pauduši savu politisko nostāju.

[17] Tāpat tiesa uzskata, ka pret pieteicēju un viņa ģimeni vērstās darbības, pat ja tās uzskatītu par patiesi notikušām, nav uzskatāmas par vajāšanu. Pat ja pieņem, ka pieteicēja ģimene bija iesaistīta zemes strīdā, tad no paša pieteicēja skaidrotā izriet arī tas, ka konflikta cēlonis bija pieteicēja tēva un viņa brāļu strīds par īpašumtiesībām uz zemi, kas ir civiltiesisks strīds un kuram nav saistības ar iesaistīto pušu politisko nostāju vai vajāšanu Patvēruma likuma izpratnē.

Turklāt, ja neskaita vardarbīgo sadursmi ar radniekiem 2018. gadā, pieteicējs savu un arī ģimenes dzīvi Bangladešā raksturoja kā mierīgu – pieteicējam bija iespēja mācīties un paralēli arī strādāt. Pēc vardarbīgas sadursmes pieteicēja ģimene vērsās policijā. Lai arī pieteicējs norādīja, ka vērsšanās policijā nav devusi rezultātus, no viņa paskaidrojumiem izriet arī tas, ka pašlaik viņa vecāki dzīvo blakus nodedzinātajai mājai un viņus neviens netraucē, pieteicējam ir iespēja ar viņiem sazināties.

[18] Izvērtējot pieteicēja norādītos apstākļus kopsakarā ar izcelsmes valsts informāciju, tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā nav pamata konstatēt objektīvi pamatotas pieteicēja bailes no vajāšanas Bangladešā Patvēruma likuma izpratnē.

Tādējādi pieteikums daļā par bēgļa statusa piešķiršanu ir noraidāms.

[19] Saskaņā ar Patvēruma likuma 40. panta pirmo daļu uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram nevar piešķirt bēgļa statusu saskaņā ar šā likuma 37. panta pirmo daļu un uz kuru neattiecas šā likuma 46. panta nosacījumi, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību. Patvēruma likuma 41. pants paredz, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir: 1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

[20] Pieteicējs nav norādījis, ka viņam būtu piespriests nāvessods vai būtu izvirzīta apsūdzība tāda nozieguma izdarīšanā, par kuru saskaņā ar Bangladešas likumiem nāvessods varētu tikt piespriests.

Ievērojot apstākļus, kas norādīti izvērtējot, vai pieteicējam piešķirams bēgļa statuss, tiesa secina, ka nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs Bangladešā varētu saskarties ar spīdzināšanu, necilvēcīgu vai pazemojošu sodīšanu.

Tāpat šī sprieduma sastādīšanas brīdī nav ziņu par Bangladešā notiekošiem bruņotiem konfliktiem, kas liecinātu par smagiem un individuāliem draudiem civiliedzīvotāju dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ (*sk., piemēram, https://www.hrw.org/world-report/2021/country-chapters/bangladesh*). Līdz ar to nav uzskatāms, ka Bangladešā pieteicējs tiktu pakļauts smagiem un individuāliem draudiem dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ.

[21] Vienlaicīgi tiesa neizslēdz iespēju, ka pēc atgriešanās Bangladešā pieteicējs varētu saskarties ar sākotnējām grūtībām atrast darbu un nodrošināt sev iztiku. Taču, ņemot vērā to, ka pieteicējs ir vesels cilvēks darbaspējīgā vecumā, kas Bangladešā ir dzimis un uzaudzis, kā arī gājis skolā, tātad pārzina vietējās tradīcijas un arī vietējo valodu, tiesa nesaskata apstākļus, kas pieteicējam liegtu nodrošināt sev eksistenci. Turklāt Bangladešā joprojām dzīvo pieteicēja vecāki un brālis. Tas nozīmē, ka pieteicējam dzimtenē dzīvo radnieki, kas var sniegt nepieciešamo atbalstu. Līdz ar to pieteicējam nav objektīvu šķēršļu atgriezties uz dzīvi Bangladešā, tur atrast darbu un sevi nodrošināt.

[22] Ievērojot minēto, tiesa nekonstatē tiesisku pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai. Šajā spriedumā norādītie apsvērumi liecina, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks, bet pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 251. panta sesto daļu un Patvēruma likuma 49. panta sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ (/pers. A/) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējam tiktu piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss Latvijas Republikā.

Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tiesnese A. Patmalniece

DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU

